

næst forekommer det mig, at den Definition, som det ærede Medlem giver af Ordet Næringsvei, ingenlunde er udtømmende eller engang rigtig; han forlanger, for at Nogen skal kunne siges at drive Quaksalveri som Næringsvei, at han skal have udgivet sig for Læge, enten offentlig eller privat tilbuds Lægehjælp, eller, at han har modtaget Penge eller Penges Værd for sin Tjeneste. Jeg skal indrømme, at den første Betingelse, nemlig at han har udgivet sig for Læge, maatte kan siges at høre med til Bestemmelsen af Begrebet Næringsvei, men de andre synes mig rigtignok aldeles ikke at kunne constituere dette Begreb, navnlig ikke den Omstændighed, at Vedkommende har modtaget Bederlag i Penge eller Penges Værd for sin Tjeneste. Det ærede Medlem, som er Dommer, og jeg, som er Journalist, kunne godt, naar vi paatage os Forretninger, som vi ellers ikke leve af, uden Stam modtage Bederlag derfor, men dette constituerer ingen Næringsvei. — Jeg skal nu gaae over til det mere reelle Indhold af Endringsforslaget, og skal da tillade mig at bemærke, at ligesaa vanskeligt, som det ærede Mindretal beskrev det at være, at overholde Fleertallets Straffebestemmelser, ligesaa vanskeligt vil det vistnok blive at overholde den Bestemmelse, at man ikke privat maa have tilbuds Lægehjælp. Offentligt Tilbud af Lægehjælp kan man forbyde, og dette Forbud kan overholdes, men privat Tilbud kan Lovgivningen ikke give saadanne Bestemmelser imod, at de kunne overholdes, og ligesaa lidt kan en Bestemmelse mod at modtage Penge eller Penges Værd overholdes. Det er for det Første, som allerede bemærket i Fleertallets Betænkning, meget urimeligt, naar man ikke stempler en Handling som i og for sig lovstridig, da at forbyde at modtage Bederlag for den, da enhver Forretning eller Tjenesteydelse forudsætter visse Kundskaber og er forbunden med en vis Uleilighed og Opoffelse af Tid. Disse Bestemmelser ville derhos være meget lette at omgaae derved, at den Paagældende driver en eller anden Næringsvei, f. Ex. en Handel, og da, ved at afhænde sine Handelsvarer, modtager Bederlag for at give sine Raad; naar han f. Ex. sælger et Fjerdingkar Kartofler eller et Par Trækst, saa ville Domstolene, selv om de ere meget

dyre, dog ikke kunne ansee Betalingen for dem som Bederlag for Lægehjælp. Fremdeles vil det ærede Medlem have, at det skulde betegne denne Virksomhed som Næringsvei, naar den udøves paa Reiser. Men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det er meget let at skaffe sig et Formaal at reise for, saaledes, at det ikke seer ud, som om Reisen foretages for at bringe Lægehjælp. Det kan være for at see paa Creaturex eller for at tage en Virksomhed, som i den senere Tid er i Opkomst og vist vil blive mere udbredt, som Colporteur af religieuse eller populaire Smaaskrifter: det er en Næringsvei, som let kan forbindes med Lægevirkksomheden, og som ganske vil skjule den. Efterat vi have afflasket Pastvungen, vil man dog indrømme det Udiøse i, at en Mand, som ganske tilfældig paadrager sig Mistante for Quaksalveri, skulde standses paa sin Reise og forhøres om, hvorfor han reiser. Skjøndt jeg indrømmer, at en saadan Bestemmelse i Regelen ikke vil indeholde stor Fare for den største Deel af Publicum, vil det dog ogsaa for den simple Mand være forbundet med stor Ubehagelighed at blive standset i sin Reise, og i ethvert Fald kan den meget let benyttes til Chicaneri. Ganske affæet fra, hvorledes det stemmer med Gns Anskuelse i Hovedsagen, egner dette Forslag sig altsaa ikke til Vedtagelse. Satsfald kan jeg ikke troe, at de, som ere stemte mod Lovven i det Hele, skulle have nogen Fortjærlighed for dette Forslag, tilmed da det ærede Mindretal selv ikke har nogen Faderkjærlighed dertil, men, hvis det vedtages, selv senere vil bidrage til igjen at faae det flaaet ihjel. Jeg indstiller derfor indstændig til ham, om han ikke finder det rigtigt at tage dette Forslag tilbage og lade Discussionen faae sin Gang angaaende Lovudkastet i dets Heelhed og de af Fleertallet dertil stillede Endringsforslag. Jeg maa naturligvis ganske henstille dette til Mindretallets eget Skjøn, men det forekommer mig, efter hvad han selv har udtalt, at han ikke kan have stor Betænkelse eller Uvillie derimod.

David: Jeg havde ikke ønsket at tage Ordet paa dette Standpunkt af Forhandlingerne. Jeg anseer det foreliggende Lovforslag for at have en ganske særdeles Bigtighed, jeg